

Midfaste søndag

Salmer i Ulfkær kirke kl. 10.00

813 Solen begynder at gløde

844 Med favnen fuld af kærlighed v. 1-3 før dåben og v. 4-6 efter (2 dåb)

298 Helligånden trindt på jord

-

637 Du som mættede tusind munde v. 1-7

637 v. 8-9 efter nadver

697 Herre jeg vil gerne takke

Brødkonge eller livets brød

Prøv og tænk jer: Jesus har lige givet mad til tusindvis af mennesker. De havde siddet længe og lyttet til ham og var blevet sultne.

Og så laver Jesus på opfordring et brødunder og delt ud til de mange tusinde mennesker af en lille drengs madpakke på fem brød og to fisk. Og alle var blevet mætte og alle var glade. Så glade, at de gerne vil gøre Jesus til deres konge.

For den der giver dig mad, vil man gerne have som konge. Det er ret enkelt.

I serien Liberty, som lige nu sendes på DR 1 og som handler om bistand til Afrika, der kan man se nordiske udsendinge lege små konger med tjenestefolk og

kokkepiger, som de udnytter til eget formål af forskellig art.

Afrikanerne betragter dem som konger fordi de har penge og kan brødføde afrikanerne og give dem jobs. De nordiske konger holder afrikanernes liv og død i deres hånd.

Og hvis de offentlig ansatte her i landet bare fik den betalte frokostpause, en lønforhøjelse og en fin tidsaftale for lærerne så ville de måske elske politikerne. Måske!

Men jeg tror ikke, at det kun er flere penge og mere brød de offentligt ansatte dybest set gerne vil have.

For de offentligt ansatte og de private, ja, alle mennesker vil dybest set gerne have et arbejde der giver *mening*.

For dem, der arbejder med mennesker, giver det mening at der er tid til mennesker.

Og for dem, der arbejder f.eks. i det privat som smede, giver det god mening, at der er god tid til at lave godt håndværk.

At der er tid til at gøre sit arbejde godt er, tror jeg, dybest set er det konflikten handler om.

Som en pædagog sagde i debatten på DR 2:

Som offentlig ansat giver man sig selv hver dag. Det er egentlig ikke lønnen vi er utilfredse med, men vilkårene

for at kunne lave et ordentligt stykke meningsfuld arbejde.

For livet er mere end at få mad på bordet.

Og det var selv direktør for Dansk Energi sådan set enig i da han i samme program sagde:

Jeg er ind i mellem enig med Alternativet i at der er mere i livet en penge og økonomisk vækst.

Overenskomst forhandlingerne og konflikten og varsling af strejke er komplicerede og skal ikke diskuteres her. Det kan vi diskutere når vi går hjem fra kirke.

Men der er noget sandt i det, at brød ikke bare er brød og noget at spise. Kampen om mere i lønningsposen, frokosten og en tidsaftale er tegn på noget andet en kun grådighed. Det er måske også et tegn på, at noget grundmenneskeligt er på spild.

Livskonge og ikke brødkonge

Når Jesus er forsvundet fra menneskemængden her i den første del af evangeliet, så er det fordi han ved, at folkemængden vil gøre ham til konge. En brødkonge.

En, der kunne give dem præcis hvad de ville have.

Men Jesus ville ikke være en konge, der bare tryller mad frem, når mennesker er sultne eller giver mere i løn.

Og når han laver dette brødunder og kan dele fem brød og to fisk ud så flere tusinde bliver mætte, så er det et tegn. Tegn på mere end din mave fysisk er blevet mæt. Jer, der er her i dag ved også, at livet er mere end penge, økonomisk vækst og brød.

Hvis jer der har fået jeres børn døbt her i dag og jeres familier gik hjem hver for sig og spiste jeres egne madpakker på hvert jeres værelse bag en lukket dør, så ville det blive en ret kedelig dåbsfest. I fik brød, ja, men det ville blive en fest tømt for liv og glæde.

Vi ved alle, at det er dejligere at spise sit brød sammen med nogen i stedet for alene. Og den dejlighed begynder helt fra starten ved moders bryst. Derfra ved vi instinktivt, at maden er skabt til fælleskab.

Livet er noget vi har sammen

Livet det er jo noget vi har sammen.

Brød er lige som livet: Det skal deles for at være godt.

Det er derfor Jesus siger han er livets brød.

Men hvordan kan man være et brød? Der er jo ingen af os der er lavet af mel, vand og gær. Og jeg kan afsløre her for alle jer, at det er Jesus heller ikke.

Han var af kød og blod lige som os. Men hvorfor siger han så de mærkelige ord: ”Jeg er livets brød”?

Manna fra himlen

Jo, Jesus siger dette fordi han er Gud og han gør ligesom Gud. Jesus er uløseligt forbundet med den gode Gud, som skabte brød, hvor der intet brød var, til forfædrene i ørkenen da han lod det regne med manna og mad midt i ørkenen.

Det er den gode Gud, der nu igen i Jesu hænder skaber brød, hvor der intet brød er, til mænd og kvinder og børn i ødemarken, hvor døden er hver dags mulighed.

Men ud over brød, så fik de også et tegn på, hvem Jesus er, og hvad han er kommet for at give.

Sådan afslører Jesus lidt efter lidt, hvad brødet var tegn på dagen før. Indtil han endelig siger det ligeud: Jeg er livets brød. I en anden forstand end det, vi lever af til daglig.

Det daglige brød holder os i live, så længe dét varer. Livets brød, derimod, det giver næring til et liv, der aldrig slipper op.

Og det er ikke bare et brød, Jesus giver. For at give brød til andre kan enhver gøre.

Noget andet er at give sig selv.

Når Jesus derfor siger: Jeg er livets brød”, så er det ord der peger evangeliet til midfaste frem mod den dag, fastetiden slutter med.

Det er den dag, hvor Jesus faktisk har en krone på, og hvor han hænger højt ophøjet over alle andre. Sådan bliver han alligevel konge, men dén dag en konge uden folk. Langfredag er der ingen, der skal nyde noget.

Der er han, der deler sit liv med alle, helt alene. Og det gør han, for Gud deler ikke kun alt det gode med os mennesker. Han deler sit liv med os når vi dør og ligger i graven. Og han deler sit liv med os i opstandelsen.

”Jeg er livets brød”, som Jesus siger her i dag fortsætter i sætninger som Jeg er livets lys, jeg er opstandelsen og livet. Jeg er med jer alle dage indtil verdens ende, som vi hører ved dåben.

Og i *hans* lys, *med* hans brød og båret af Jesu opstandelse, så er det så vores opgave at være hindandens varme hænder ved en sygeseng, gode ord ved din næstes skulder når humøret er mørkt.

Og det er med ham ved vores side, at vi kan se både vor egen og andres langfredage i øjnene med oprejst pande.

Amen.